

Tolkningsfrågor

1. Är det nederländska konkursförfarandet – i händelse av en övergång av ett företag som har gått i konkurs och där konkursen föregåtts av ett av en domstol kontrollerat så kallat prepackförfarande vars uttryckliga syfte är att (delar) av företagets verksamhet ska fortsätta – förenligt med syftet med och tillämpningsområdet för direktiv 2001/23/EG ⁽¹⁾ och är artikel 7:666.1 a BW [Burgerlijk Wetboek, civillagen] mot denna bakgrund (fortfarande) direktivkonform?
2. Är direktiv 2001/23/EG tillämpligt om en av en domstol utsedd så kallad tilltänkt konkursförvaltare redan före konkursen gör en bedömning av gäldenärens situation och undersöker möjligheterna att eventuellt låta en tredje part starta upp företagets verksamhet på nytt, och även förbereder de åtgärder som kort efter konkursen måste vidtas för att kunna förverkliga nystarten genom en försäljning av tillgångar varigenom hela eller delar av gäldenärens företag överläts på konkursdagen eller kort därefter och gäldenärens verksamhet helt eller delvis fortsätter (nästan) utan avbrott?
3. Har det därvid betydelse huruvida en fortsättning av företagets verksamhet är huvudsyftet med prepackförfarandet, eller huruvida (den tilltänkte) konkursförvaltaren med prepackförfarandet och försäljningen av tillgångar i form av oavbruten drift direkt efter konkursen främst syftar till att maximera vinsten för samtliga fordringsägare eller att det inom ramen för prepackförfarandet före konkursen ges uttryck för en gemensam vilja att överlåta tillgångarna (och fortsätta företagets verksamhet) och överlåtelsen formaliseras och/eller genomförs efter konkursen? Och vad blir följden om syftet både är att fortsätta företagets verksamhet och maximera vinsten?
4. Avgörs tidpunkten för övergången av ett företag, vad gäller tillämpligheten av direktiv 2001/23/EG och artikel 7:662 och följande artiklar i BW inom ramen för ett prepackförfarande som föregått företagets konkurs, av den faktiska överenskommelsen om att överlåta företaget före konkursen, eller avgörs denna tidpunkt av det ögonblick då ställningen som ansvarig arbetsgivare för driften av den aktuella enheten faktiskt överförs från överlåtaren till förvärvaren?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EUT L 82, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 7 mars 2016 – Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento, S.A. mot Banco Santander Totta, S.A.

(Mål C-136/16)

(2016/C 165/13)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento, S.A.

Motpart: Banco Santander Totta, S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Vid en tvist mellan två företag som har sitt säte i en medlemsstat rörande vissa avtal, utgör den omständigheten att det i avtalen finns villkor om behörighet till förmån för domstolarna i en annan medlemsstat, en tillräcklig anknytning till ett annat land för att förordningarna (EG) nr 44/2001 ⁽¹⁾ och (EU) nr 1215/2012 ⁽²⁾ ska vara tillämpliga för att fastställa den internationella behörigheten?

- 2) Får man underlåta att tillämpa avtalet om behörighet om valet av domstol i en annan medlemsstat än den där parterna har sitt säte ger upphov till allvarliga olägenheter för en av parterna, utan att den andra parten har ett skyddsvärt intresse som motiverar detta val?

Om domstolen finner att det krävs andra anknytningar till ett annat land utöver avtalet om behörighet:

- 3) Har de swapavtal som ingåtts mellan [Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento, S.A. (SMD)] och Banco Santander Totta tillräcklig anknytning till ett annat land för att förordningarna (EG) nr 44/2001 och ((EU) nr] 1215/2012 ska vara tillämpliga för att fastställa den internationella behörigheten för att avgöra tvisterna rörande dessa avtal om
- a) dessa enheter har sitt säte i en medlemsstat, Portugal, och där ingick två swapavtal bestående av ett ISDA Master Agreement och två "confirmations", vilka förhandlades fram av Região Autónoma da Madeira som företrädare för SMD,
 - b) Região Autónoma da Madeira, efter rådgivning av Banco BPI, S.A. och av en advokatbyrå, vid denna förhandling uppmanade flera internationella banker att inkomma med offerter, däribland JP Morgan,
 - c) Banco Santander Totta, S.A. ägs helt och hållet av Banco Santander, som har sitt säte i Spanien,
 - d) Banco Santander Totta, S.A. handlade i egenskap av internationell bank, med filialer i flera medlemsstater och under det unika varumärket Santander,
 - e) Banco Santander Totta, S.A. i det ISDA Master Agreement som ingicks betraktades som en Multibranch Party, som får erlagga och ta emot betalningar vid alla slags transaktioner genom sina filialer i London och Luxemburg,
 - f) parterna enligt det ISDA Master Agreement som ingicks i vissa fall får överlåta sina rättigheter och skyldigheter till andra representationskontor eller filialer,
 - g) parterna i swapavtalen angav engelsk lag som tillämplig lag och ingick avtal om behörighet enligt vilka engelsk domstol skulle ha exklusiv behörighet,
 - h) avtalen upprättades på engelska och de termer och begrepp som användes är anglosaxiska,
 - i) swapavtalen ingicks som skydd mot ränterisken avseende två finansieringsavtal, vilka båda upprättades på engelska och ingicks med utländska enheter (en med säte i Nederländerna och en med säte i Italien), och det i ett av finansieringsavtalen angavs att låntagarnas betalningar skulle ske till ett konto tillhörande banken HSBC Bank plc, London, på de datum som angavs genom hänvisning till Londons tidszon, och i enlighet med engelsk lag och under engelsk domstols behörighet,
 - j) Banco Santander Totta, S.A. handlade som internationell marknadsintermediär, genom att banken ingick symmetriska avtal om skydd inom ramen för den internationella marknaden?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, s. 1).